

Kohtuasi C-550/09

Kriminaalmenetlus

E ja F-i

süüdistuses

(eelotsusetaotlus, mille on
esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf)

Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud terrorismivastaseks võitluseks – Ühine seisukoht 2001/931/ÜVJP – Määrus (EÜ) nr 2580/2001 – Artiklid 2 ja 3 – Organisatsiooni kandmine terroriaktidega seotud isikute, rühmituste ja üksuste loetellu – Organisatsiooni liikmete poolt annetuste kogumisest ning trükiväljaannete müügist saadud vahendite üleandmine sellele organisatsioonile

Kohtujurist P. Mengozzi seisukoht, esitatud 17. mail 2010 I - 6216

Euroopa Kohtu otsus (suurkoda), 29. juuni 2010 I - 6249

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. *Institutsioonide aktid – Põhjendamine – Kohustus – Ullatus – Teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud terrorismivastaseks võitluseks – Otsus kanda organisatsioon selliste isikute ja üksuste loetellu*
(ELTL artikkel 296; nõukogu ühine seisukoht 2001/931, artikli 1 lõige 4; nõukogu määrus nr 2580/2001, artikli 2 lõige 3)

2. *Euroopa Liit – Ühine välis- ja julgeolekupoliitika – Teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud terrorismivastaseks võitluseks – Keeld anda selliste isikute või üksuste käsutusse rahalisi vahendeid, muud finantsvara või majandusressursse – Ullatus*

(Nõukogu ühine seisukoht 2001/931, põhjendus 5 ja artikli 1 lõige 3; nõukogu määrus nr 2580/2001, artikli 2 lõike 1 punkt b ja artikkel 3)

1. Organisatsiooni kandmine määruse nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõikes 3 nimetatud loetellu ja sinna jätmise, mille kohta ei ole vastavates otsustes ära toodud põhjendusi seoses selle määruse kõnealuse organisatsiooni suhtes kohaldamise seaduslike tingimustega, eeskätt seoses pädeva asutuse võetud otsuse olemasoluga ühise seisukoha 2001/931 (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikli 1 lõike 4 tähenduses, ega spetsiifilisi ja konkreetseid põhjuseid, miks nõukogu oli seisukohal, et organisatsiooni kandmine kõnealusesse loetellu või sinna jätmise oli põhjendatud, on tühine ning sellest tulenevalt ei saa see aidata kaasa selle määruse väidetava rikkumise eest kriminaalkorras süüdimõistmise põhistamisele.

Isegi eeldusel, et otsust 2007/445 (millega rakendatakse määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks varasemad otsused) vastu võttes soovis nõukogu heastada kõnealusesse loetellu kandmise põhjenduste puudumist selle otsuse jõustumisele 29. juunil 2007 eelneval ajavahemikul, ei oleks see otsus saanud mingil juhul olla koostöös siseriiklike õigusnormidega aluseks kriminaalkorras süüdimõistmisele sel ajavahemikul toimepandud tegude eest; vastasel juhul oleks eiratud sellist laadi süüdimõistmise aluseks olevate sätete tagasiulatuva jõu puudumise põhimõtet.

(vt punktid 55, 59, 62, resolutsiooni punkt 1)

2. Määruse nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega peetakse silmas selle määruse artikli 2 lõikes 3 nimetatud loetellu kantud juriidilisele isikule, rühmitusele või üksusele selle juriidilise isiku, rühmituse või üksuse liikme poolt selliste rahaliste vahendite, muu finantsvara või majandusressursside üleandmist, mis on kogutud või saadud isikutelt, kes ei ole liikmed.

tähendus on nimelt lai, see hõlmab kõiki neid toiminguid, mis on vajalikud selleks, et määruse nr 2580/2001 artikli 2 lõikes 3 nimetatud loetellu kantud isikul, rühmitusel või üksusel tekiks tööpooldest õigus käsutada täieõiguslikult asjaomaseid rahalisi vahendeid, muud finantsvara või majandusressursse. Selline tähendus on sõltumatu sellest, kas kõnealuse käsutusseandmise toiminguga tegija ja adressaadi vahel esinevad suhted või mitte.

Nimetatud artikli 2 lõike 1 punktis b kasutatud väljendi „käsutusse [andma]”

(vt punktid 67, 68, 80, resolutsiooni punkt 2)